Dosarul nr. 3-1713/2026;
2-26082880-12-3-30062026;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Avocatului reclamantului Bolocan Ludmila
Reprezentantului pârâtului Grosu Iulia

examinând în ședință de judecată închisă, cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 30.06.2026 reclamantul ***** a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat (în esență) că, cetățeanul străin - *****, cetățean originar din ***** la 28.05.2026 s-a adresat către Direcția Regională Centru a Inspectoratul General pentru Migrație din cadrul MAI cu o cerere privind acordarea azilului în RM.

Susține că, la 19.06.2026, DAA al IGM prin decizia nr. 629/26/DAA a dispus respingerea cererii de azil a cetățeanului străin - *****.

Consideră decizia în cauză drept una neîntemeiată, unde se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art. 17 al Legii nr. 270 din 18.12.2008, art. 19 alin.(3) al Constituției R.M.) cât și la nivel internațional (art. 5 alin.(l) din CEDO), iar temeiurile invocate - drept unele formale menite să restrângă nefondat dreptul la azil a persoanei.

Menționează că, conform Convenției privind statutul refugiaților (1951), Protocolului adițional la această Convenție (1967) și art. 17 din Legea 270 din 18.12.2008 privind azilul în RM, refugiatul este persoana care, în urma unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate, sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să

se reîntoarcă.

Notează că, refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie care, din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia.

Subliniază că, statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice, că există temeri reale de persecuție, și că acestea privesc direct persoana.

Reieșind din cele menționate mai sus și raportate la situația de facto expusă de solicitantul - ***** în cadrul interviului realizat de DAA a IGM, identifică partea reclamantă un șir de circumstanțe importante în Decizia DRC a IGM nr. 629/26/DAA din 19.06.2026.

Notează că, cetățeanul străin - *****, a menționat că în anii 2013-2014 a activat în calitate de registrator de stat în Serviciul de înregistrare din regiunea Pokrosvsk a Ministerului Justiției. În 2018 a fost audiat în calitate de martor pe cauză penală. În 2020 a ieșit din *****din frica de a nu fi mobilizat și trimis la război. La moment nu poate reveni din cauza situației incerte din țara sa, din cauza războiului și a stării de război declarate. În anii 2022-2023 a primit citații pentru a se prezenta la comisariatul militar. Presupune că cauza penală este una formală pentru a fi reîntors în *****pentru a fi mobilizat în armată.

Susține că, nu este de acord cu Decizia DAA a IGM prin care i s-a refuzat solicitarea de azil și consideră că în cazul său nu a fost examinat multiaspectual, nu au fost luate în considerare cele invocate în modul corespunzător, nu au fost luate în considerare toate nuanțele, riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine.

Constată că, a oferit suficiente detalii privind elementul material al cererii, însă necătând Ia acest fapt, DAA a IGM luând în considerație informația din țara de origine, privind situația actuală din ***** a conchis că, temerea invocată de ***** nu este întemeiată și nu există o probabilitate reală că, în cazul întoarcerii în țara sa de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie pusă în pericol, nu exista o probabilitate rezonabilă ca dânsul să fie supus unor acțiuni de persecuție.

De altfel, opinează că, în cazul său operează "beneficiul dubiului" conform art. 44 al Legii nr. 270 din 18.12.2008.

A mai menționat faptul că, solicitanții de azil de cele mai multe ori nu au posibilitatea de a proba anumite circumstanțe din considerentul că la părăsirea țării de origine aceștia nu dispun de suficient timp și garanții că nu vor fi supuse persecuțiilor de către agenții de persecuție enumerați la art.47 al legii susmenționate.

Totodată, consideră că, se încadrează în prevederile art. 44 al Legii nr. 270 din 18.12.2008, deoarece a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sînt considerate coerente și plauzibile și nu sînt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Reieșind din cele expuse supra, solicită reclamantul:

1. Admiterea prezentei cereri.
2. Anularea Deciziei nr. 629/26/DAA din 19.06.2026 a DRC al IGM.
3. Acordarea străinului - ***** forma de protecție prevăzute la art. 16 al Legii nr. 270 din 18.12.2008.

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamantul*** ***** nu s-a prezentat, dar ***avocatul său Bolocan Ludmila*** în ședință de judecată a solicitat admiterea cererii conform motivelor invocate.

Reprezentantul pârâtului IGM- Grosu Iulia, fiind prezentă în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea refuzului și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin.(1) și

(2) și art. 212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea Deciziei nr. 629/26/DAA din 19.06.2026 și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă rezultă că, la 28.05.2026, ***** s-a adresat cu o cerere de azil către Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație (f.d. 2-3 dosar administrativ)

Prin decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nr. 629/26/DAA din 19.06.2026, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d. 72-81 dosar administrativ).

Prin comunicarea din 22.06.2026, lui ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. 629/26/DAA din 19.06.2026 (f.d. 82 dosar administrativ). Nefiind de acord cu Decizia 629/26/DAA din 19.06.2026 la 30.06.2026 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că nr. 629/26/DAA din 19.06.2026, privind respingerea cererii de azil, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de una din formele de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

Instanța atestă că, acțiunea a fost depusă în instanță la 30.06.2026, iar conform comunicatului, cet. ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil la 22.06.2026, astfel instanța de judecată constată că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului de 5 zile lucrătoare, fiind **admisibilă.**

Circumstanțe privind fondul cauzei.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci cînd autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 16 din Lege privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18 decembrie 2008, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din

următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) din Lege privind azilul în Republica Moldov soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere.

(1) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Conform art. 43 din Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv și imparțial de către un personal calificat, care cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informațiile precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situației lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecție, în condițiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiției de refugiat și aflării în una din situațiile pentru care se acordă protecție umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecției temporare se examinează în conformitate cu art. 22-27.

Conform art. 44 din Legea privind azilul în Republica Moldova, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sânt considerate coerente și plauzibile și nu sânt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Conform art. 45 Legea privind azilul în Republica Moldova, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a).

(2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale,

administrative, polițienești și/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Conform art. 48 Legea privind azilul în Republica Moldova, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autoritățile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuție sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acțiuni exercitate de solicitant după părăsirea țării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acțiunile respective constituie expresia și continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în țara de origine.

Instanța de judecată reține că prin noțiunea de azil se înțelege o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

Din analiza probelor din dosar rezultă că, ***** s-a născut în Ukraina, este cetățean al Ukrainei, este de naționalitate ucrainean și de religie creștină.

În susținerea identității sale, solicitantul de azil a prezentat la Direcția azil și și apatridie (în continuare Direcție) pașaportul național seria valabil până la 19.06.2030 și copia documentului de identitate al beneficiarului de protecție temporară nr. PT034155, eliberat la 07.02.2024 valabil până la 01.03.2024.

La data de 15.06.2026 reclamantul a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova.

În cadrul interviului, solicitantul de azil a declarat că, s-a născut în regiunea *****, *****apoi cu familia s-au mutat în Republica Moldova or. Bender, tatăl său fiind cetățean al R.M. locuind în or. Bender a urmat grădinița și școala până în clasa 5-6, după care a revenit din nou în regiunea *****, *****unde a absolvit școala și a finisat Universitatea. După absolvire a activat în diferite instituții ale statului, ultima activitate fiind la Centrul de înregistrare a drepturilor imobilelor, administrarea și furnizarea serviciilor comunale în funcția de administrator de stat.

A mai declarat că, în anul 2020 a revenit cu traiul în or. Bender, Republica Moldova, unde tatăl său are apartament, stabilindu-se cu traiul în baza pașaportului transnistrean. Tot atunci s-a angajat în structurile de forță a miliției transnistrene, inițial în calitate de ofițer de urmărire penală, după ofițer al Serviciului Izolator, ulterior expert criminalist judiciar până la reținere.

În continuare, solicitantul a invocat că, în anul 2013-2014, activând registrator de stat în Serviciul de înregistrare din regiunea Pokrovsk a Ministerului de Justiție, unde în acea perioadă primea cereri de înregistrare a bunurilor prin poștă, legal fiind permis. Ulterior au apărut întrebări din motiv că, inițial legea permitea recepționarea și efectuarea mențiunilor în sistem pe bază de cerere fără prezența fizică a persoanei, în anul 2018 a fost audiat pe marginea cazului respectiv în calitate de martor de către procuratura regiunii *****.

Totodată, solicitantul a menționat cu a nu satisfăcut serviciul militar deoarece este diagnosticat cu astm bronșic și că este invalid de grupa a III-a.

Indică că, în anul 2020, a trecut frontiera în Republica Moldova prin aeroport, tranzitând Turcia, din motiv că, îi era frică că va fi mobilizat și trimis la război, existând un pericol real pentru viața și securitatea sa.

A mai notat că, în perioada aflării sale în Transnistria, a auzit numeroase istorii despre persoane obligate să participe la război. Pentru a evita mobilizarea, aceștia achitau sume cuprinse între 3000 și 8000 de dolari SUA, în unele cazuri chiar și 15000 de dolari SUA. Solicitantul se teme că, în cazul reținerii sale, ar putea fi forțat să fie trimis pe front, riscând cu viața. În *****nu există zone sigure, iar orașul Zoporojie a fost bombardat, chiar și penitenciarul, urmare ce au decedat si deținuți.

Persoana a declarat că îi este frică să meargă în ***** deoarece consideră că riscă să fie ucis pe teritoriul acestei țări. A menționat că, nu a suferit condamnări în țara de origine și că nu a fost reținut, arestat, judecat sau condamnat în nici o țară, precizând că poate prezenta dovezi în susținerea afirmațiilor sale, iar informații referitoare la situația din *****sunt disponibile și în surse publice. De asemenea, a declarat că a avut diverse amenințări din partea conducerii unde a activat în calitate de registrator de stat și a persoanelor implicate în anumite procese, a menționat că nu se poate întoarce în țara de origine, deoarece există riscul de a fi maltratat. În final, acesta a precizat că presupusul dosar deschis pe numele său ar avea drept scop mobilizarea sa pentru participarea la război, menționând că nu i-a fost oferită protecție de către nicio organizație sau instituție din Ucraina.

În continuare solicitantul a menționat, că nu cunoaște dacă fostul său coleg se mai află în localitatea respectivă, întrucât regiunea Pokrovsk a fost bombardată și nu mai deține informații despre acesta. Acesta a declarat că nu are încredere în sistemul judiciar din ***** considerând că există riscul unei condamnări și al trimiterii sale la război, precizând că, în opinia sa, un proces echitabil nu este posibil în situația actuală.

Alte motive, solicitantul nu a invocat.

Prin Decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. 629/26/DAA din 19.06.2026, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din

Constituția Republicii Moldova, art. 5 alin. (2) și art. 60 alin. (1) lit. c), art. 62 lit. c) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.72- 81 dosar administrativ)

Prin comunicarea din 22.06.2026, lui ***** i-a fost adus la cunoștință referitor la respingerea cererii de azil prin Decizia nr. 629/26/DAA din 19.06.2026 (f.d. 82 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu Decizia 629/26/DAA din 19.06.2026, la 30.06.2026 s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Jurisprudența constantă națională și internațională impune reclamantului sarcina de a demonstra **caracterul individualizat, real și actual al riscului**, nefiind suficiente temeri generale sau prezumate, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

În același timp, este important de stabilit, dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

Instanța a constatat că, conform declarațiilor reclamantului, acesta nu a identificat nici un motiv imperios de temere rezonabilă, fapt ce duce la concluzia de neimpunerea examinării a elementului dat.

De asemenea, s-a conchis ca solicitantul nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă de către autoritățile naționale ucrainene ce ar pune în pericol atât viața cât și integritatea personală.

Instanța apreciază că, afirmațiile reclamantului privind pretinsul risc de mobilizare și trimitere pe front nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 17 din Legea nr. 270/2008 pentru recunoașterea statutului de refugiat. În primul rând, reclamantul însuși a declarat că suferă de astm bronșic, că este încadrat în gradul III de dizabilitate și că nu a satisfăcut serviciul militar din motive medicale. Aceste circumstanțe sunt incompatibile cu afirmația potrivit căreia ar exista un risc real si inevitabil ca acesta să fie mobilizat si trimis în operațiuni de luptă.

Potrivit legislației ucrainene privind mobilizarea și reglementărilor privind expertiza medico-militară, aptitudinea pentru serviciul militar se stabilește în baza unei evaluări medicale individuale. Afecțiuni precum astmul bronșic si existenta unei dizabilități constituie criterii relevante în aprecierea aptitudinii pentru serviciul militar, iar persoanele cu dizabilități beneficiază de amânare sau sunt exceptate de la mobilizare, în condițiile prevăzute de lege. De asemenea, severitatea astmului bronșic este evaluată de comisia medico-militară, formele severe

conducând la inaptitudine, iar celelalte forme fiind analizate individual.

În aceste condiții, reclamantul nu a prezentat niciun document medical actual și nici alte probe obiective din care să rezulte că, în pofida afecțiunilor invocate chiar de acesta, autoritățile ucrainene l-ar fi declarat apt pentru serviciul militar sau că există o decizie concretă de încorporare ori mobilizare emisă pe numele său. Simpla presupunere că ar putea fi mobilizat nu este suficientă pentru a demonstra existența unui risc real, actual și individual.

Mai mult, mobilizarea militară, în contextul unui conflict armat, reprezintă exercitarea dreptului suveran al unui stat de a-și organiza apărarea națională și constituie o măsură cu caracter general, aplicabilă cetățenilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de legislația națională. Prin urmare, aceasta nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept un act de persecuție în sensul Convenției de la Geneva din 1951, întrucât nu reprezintă o măsură îndreptată selectiv împotriva unei persoane pentru motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice.

În consecință, simpla existență a unei mobilizări generale în *****și temerea subiectivă a reclamantului de a participa la conflictul armat nu sunt suficiente pentru a justifica acordarea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare, în lipsa unor probe care să demonstreze existența unui risc individualizat de persecuție sau de prejudiciu grav, astfel cum impun dispozițiile Legii nr. 270/2008 și standardele Convenției de la Geneva din 1951.

Totodată infracțiunile de care este învinuit ultimul în Ukraina *(întocmirea actelor false, modificarea informației în sistemele automatizate, abuz de serviciu de către registratorul de stat)* toate pretinse a fi săvârșite în perioada 2014-2017 **reprezintă infracțiuni de drept comun (f.d. 24-28)** și nu sunt învinuiri cu „caracter politic” pentru a fi calificate ca persecuții din partea statului care solicită extrădarea.

Conform art. 49 alin. (l) a Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova ce prevede că la examinarea cererii de azil se poate stabili că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională dacă într-o regiune din țara sa de origine nu se justifică temerea bine întemeiată de persecuție sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave și dacă se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să rămână în acea regiune.

Având în vedere lipsa unor elemente probatorii privind existența unei temeri bine întemeiate de persecuție, precum și lipsa unui risc individualizat de vătămare gravă, instanța apreciază că, Inspectoratul General pentru Migrație a emis în mod legal și justificat decizia de respingere a cererii de protecție internațională. Reclamantul nu a prezentat probe credibile, coerente și suficiente pentru a răsturna concluziile autorităților administrative.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

Prin urmare, instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant, ceea ce în

consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de *****, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Instanța atestă că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamanta exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamantă referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, Decizia nr. 7672/24/DAA din 05.12.2024 cu privire la respingerea cererii de azil, este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei nr. 629/26/DAA din 19.06.2026 de respingere a cererii de azil și obligarea la acordarea unei forme de protecție teritoriul Republicii Moldova.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 5 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 5 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Neguriță Veaceslav
Judecător